Amin

On Iunie 01, 2019

Adu-ți aminte de ceea ce te definește ca artist într-un timp care nu își încetinește niciodată mersul.

Îmi admir zilnic trandafirii, așa cum un pictor își admiră tabloul cu puțin timp înainte de a-l finaliza, pentru a-i face ultimele retușuri, încercând să disting mesajul transmis de natură într-un context de "eveniment trecător". Este dovada clară a unei forțe spirituale înalte, o mărturie a cuiva mai în temă cu condiția spre care sunt împins, de a fi o ființă înțeleaptă și plină de cunoștințe, una care recunoaște importanța opririi timpului într-o singură clipă.

Aici, în grădina mea, ca pretutindeni în artă și în viață, în pofida oricăror ascunsuri ale universului revelate doar prin intermediul unei ființe dragi, impresia de întoarcere în timp își găsește locul într-un decor plin de culoare, unde îmi recapăt sensul. Compoziția subiectului meu, de această dată având dimensiuni tot atât de vaste ca un bob de nisip dintr-o clepsidră fără ieșire, întâlnește o rugăciune, un regret și o faptă bună.

Aș putea reprezenta grafic posibilitatea de lectură a unei istorisiri pe care mi-o dă zilnic trandafirul, în culorile unei realități misterioase, ascunsă în curgerea unor endorfine dintr-un creier mai enigmatic care își solicită mecanismele de interconexiune între pământ și univers.

Printr-o linie mereu ascendentă, trecând prin toate înfăptuirile și mărețiile naturii, ca o metaforă într-un făgaș al timpului, aș putea să mențin cu venerație legătura dintre viața mea, un câmp al dorințelor totdeauna mai ample decât cele planificate, și sensibilitatea rafinată a unui artist care glorifică miraculosul acestei lumi printr-un AMIN răsunător.

Orice artist care aspiră la nemurire își ia ca model de inspirație natura unică a unui simbol dintr-o imagine, pe jumătate virtuală, la extinderea distanței dintre sugestie și percepție.

Am experimentat caracterul durabil al unui trandafir, parte a unei naturi grandioase, sigur pe el, niciodată cedând în fața slăbiciunilor unei celebrități care a trăit vreme îndelungată între culise și rampă. Am fost reprezentarea simbolică a unui personaj cheie dintr-un roman complex dotat cu o istorie a sufletului omenesc, privit ca o formă de exploatare egoistă a unor momente de îndoielnică noblețe, care ar suporta consecințele unui posibil scenariu de apartenență la un misterios semn al zeilor, într-un timp în care inteligența artificială era respinsă cu desăvârșire.

Am cunoscut toate enigmele lumii, toate vicleniile ei, toate bucuriile, toate realitățile ei. Am trăit mult, dar n-am întâlnit decât puțini oameni cu adevărat vrednici de laudă. Am făcut parte din nostalgia marilor împărați, din știința marilor alchimiști, din inspirația marilor artiști, dar cel mai tare am fost înduioșat de Peter cărbunarul, care și-a vândut inima necuratului doar ca să constate că nimic nu-l face mai fericit. Am fost, în acest caz, câmpul de observație al unei existențe pline de învățături.

"Când ai o inimă rece nimic nu te mai mișcă, nimic nu te mai bucură; niciun tablou, nicio muzică, niciun dans. Nu-ți mai rămâne din plăceri decât mâncarea, băutura și somnul. Astfel își ducea viața acest om, călătorind prin lume fără rost, amintindu-și doar rareori de vremea când, băiat sărac, nevoit să-și agonisească traiul prin muncă, fusese mai vesel și mai fericit."

"Watch out. I defeat the pain. I'm alive again" îmi șoptește firul unui gând care se resimte ca

un preludiu interminabil al grației și iertării divine, pe tot parcursul unei vieți nemuritoare, derivată din vestirea iminenței unei schimbări de mentalitate într-o evoluție a conștiințelor pure. Un fel de trezire spirituală pentru o conștientizare imediată a păcatului de a nu fi trăit ceea ce sufletul își dorește cu adevărat. Păcatul de a nu fi folosit tot ceea ce Creatorul a acordat oamenilor: o întoarcere la noi înșine.

Leadership: Deții rara calitate de a combina într-o singură formulă contribuția generoasă a naturii la desăvârșirea unei perspective despre ce înseamnă să-ți trăiești viața prin raportare la axele esențiale ale unui destin vulnerabil?

Trandafirul. Lumea întreagă într-o singură imagine care zugrăvește destinul unei opere neterminate. O viață plăsmuită din gingășia unei iubiri neîmpărtășite, sau din puritatea unui zbor de stea, sau din finețea cu care artistul descrie portretul unui om de rând care își scrie povestea în cartea nemuririi. Este singurul agent al naturii care are putere de rememorare a detaliilor trecutului, experimentând continu un deja vu al existenței personajului din opera lui Wilhelm Hauff.

I was blind and now I see. What if god is not for me? se întreabă omul care pășește fără ezitare în păcat, dar se lovește de insuportabilitatea propriului caracter. Natura aude zbuciumul inimii, își calmează nervii și-i acordă o șansă de izbăvire sub formula unei înțelegeri: "o singură calitate poate înlătura toate defectele."

Ce-i spunea "Omulețul de Sticlă" lui Peter cărbunarul, rămâne o parabolă a pocăinței: *"Întotdeauna părerea de rău, izvorâtă din curajul inimii de a iubi, împacă lucrurile și, dacă aș fi convins că-ți pare rău de viața păcătoasă ce ai dus-o, atunci m-aș strădui să fac ceva pentru tine."*

Când resimți o emoție puternică a celor petrecute în coeziune cu tot ce este esențial în planul vieții, în efortul de a-ți îndrepta caracterul, așa cum trandafirul își îndreaptă tulpina în bătaia vântului, mai ales după furtună, spiritul ființei tale capătă splendoarea unei izbăviri din legăturile fatalității.

Iar când trăiești prin misterele unui trandafir purpuriu, la fel ca și istoria admirată cu mare emoție, de fapt, intuiești potențialul artistic al unui tânăr regizor, care, înșiruind fapte după fapte, într-un ciclu de câteva secole, pregătește sufletul lumii pentru comoara ce-i este rezervată, dând sens unei misiuni mai înalte: de a face cunoscută lucrarea Domnului în cele mai mici fapte.

Leadership: Ești în stare să înțelegi glasul naturii potențat de imperativul unui destin chemat să te urmărească prin asemănările care te leagă de trecut, în căutarea unui simbol pe care să-l folosești într-un mesaj unic?

O, ce înlănțuire de întâmplări minunate mi-a hărăzit trandafirul. Dar cerul veghează întotdeauna deasupra simbolului pe care vreau să-l folosesc într-un mesaj unic: "Încearcă să păstrezi în memoria lumii tot ce-ai trăit în clipele când ai fost altcineva ! ".

Trandafirul a fost martorul unei existențe care se repetă prin ideea din spatele povestirii, anume că orice trăire își caută haina potrivită, iar orice impuls de manifestare a spiritualității își caută calea de acces spre cuvânt. În trecerea de la bogăție la suferință, și de la suferință la bucurie, Peter cărbunarul obișnuia să spună: *"Mai bine să te mulțumești cu puțin decât putred de bogat, cu o grămadă de aur și cu inima rece."*

În artă, la fel ca în viață, ești condamnat să îndrăgești o realitate care îndată imortalizată

într-o amintire de dincolo de cuvinte, nu mai poate fi schimbată niciodată de nimeni, ci doar însuflețită cu puțină culoare, cu sensibilitate, cu salut dumnezeiesc.

Numai un artist genial reușește să redea, ca o cronică perseverentă a unor întâmplări luate din realitate, chiar dacă puțin diluate cu sens de născocire, lectura unei linii de unire a sufletului cu divinitatea, scop suprem al existenței. Singura mea grijă provine din faptul că mi-am exagerat un pic puterea de înțelegere, impulsul spiritual care rezistă în fața timpului, de unde și această manifestare activă a dorinței de a concepe o estetică a fragilității, a suferinței și a bucuriei ce o urmează.

Leadership: Existența ta reprezintă o realitate care a început să fie vizibilă odată cu crearea unui personaj plin de contradicții, dar care rezistă în fața timpului prin intermediul temei pe care o abordează?

Din momentul în care m-am întors în timp, spre alte meleaguri, am creat o ambianță diferită, o altă variantă a mea care trăiește într-o realitate paralelă. Am fost imaginea unui trandafir care a crescut în inima personaj de basm plin de contradicții, dar inspirat din realitate, ceea ce echivalează cu plonjarea într-un univers cu adevărat fascinant unde oamenii de rând își descoperă deodată forțe noi, menite să le transforme viețile și pe ei înșiși în... altceva.

Totodată, îmi însușesc întâmplarea de a fi împins în prim planul lecturii tocmai ideea de măsură a lucrurilor, de ordine și de orientare, într-o estetică a bucuriei de a trăi în memoria unui trecut demult uitat, în care numai termenul “sfințenie” ar putea să măsoare distanța dintre regret și pocăință, dintre durere și starea de bine. Prezentul, cât este de diferit într-o verificare a temei "Privește înapoi"?

Să trăiești cu înțelepciune o întoarcere în alte timpuri nu este filosofie a științei despre creație și creator, nu este o imortalizare a rămășițelor unei morale depășite, ci este efectul unui gând menit să percuteze câmpul de luptă al unei dureri care și-a așteptat parcă dintotdeauna alinarea.

Meditația asupra artei începe cu justificarea ideii de finitudine. Am fost puritatea unui trandafir situat în prim-planul unui tablou în care culorile saturate sunt prea reci pentru a fi frumoase, dar în care imperfecțiunea este o virtute și fiecare personaj, măsurat cu acuratețea timpului, e absolut minunat așa cum e.

The past is gone for good, it's time to say: Amen !

Puterea unui artist constă în alegerea corectă a unui simbol menit să-l reprezinte în afara temei pe care o abordează din perspectiva timpului, ci a unei vieți trăite prin reîncărcări succesive.

Amin este țipătul unui artist care s-a uitat în jur, a văzut defectele lumii, și a ales să spună “Adio” doar pentru a se întoarce la ea în alte timpuri, în alte locuri, în alte dimensiuni ale ființării, pentru a-și desăvârși opera.

At last, I believe I will be found...

* Notă: Enigma feat. Aquilo - Amen (White Motive Remix)

Source: https://neculaifantanaru.com/amin.html